معرفي الگوريتمهاي گراديان نزولي

گرادیان نزولی یکی از متداول ترین روش های بهینه سازی در یادگیری ماشین است. هدف این روش ها، یافتن مقادیر بهینه برای پارامترهای مدل با کمینه کردن تابع هزینه است.

انواع الگوريتمهاي گراديان نزولي

- 1. Batch Gradient Descent: در ایـن روش، از کـل مجموعـه داده بـرای محاسـبهی گرادیـان و بهروزرسـانی پارامترهـا استفاده می شود. این روش پایدار است، اما در صورت بزرگ بودن مجموعه داده، بسیار زمانبر خواهد بود.
- این روش برای مجموعه داده های کوچک یا زمانی که به همگرایی دقیق تر نیاز داریم، ایده آل است. با این حال، برای داده های بزرگ می توان زمان بر و از نظر مصرف حافظه مشکل ساز باشد.
- 2. Stochastic Gradient Descent (SGD): در ایسن روش، در هسر تکرار، تنها از یک نمونه از داده ها بسرای محاسبه ی گرادیان استفاده می شود. این باعث می شود که بهینه سازی سریع تر انجام شود، اما ممکن است دارای نوسانات باشد.
- این نوسانات به الگوریتم کمک می کند تا از نقاط بهینه نسبی عبور کرده و بهینهای کلی را پیدا کند، اما ممکن است به اندازههای دسته ای پایدار نباشد. برای داده های بزرگ مناسب است، این روش نیازی به پردازش کل داده ها نیست و به این ترتیب سرعت همگرایی آن افزایش می یابدو از آنجا که نوسان دارد، به عنوان یک روش برای نزدیک شدن به جوابهای بهینه در داده های پیچیده استفاده می شود.
- 3. Mini-Batch Gradient Descent : ایسن روش ترکیسی از دو روش قبل است؛ بهطوری که در هر تکرار از یک زیرمجموعه کوچک (Mini-Batch) از داده ها برای محاسبه ی گرادیان استفاده می شود. ایسن روش تعادل مناسبی بین سرعت و دقت بهینه سازی ایجاد می کند. در داده های بزرگ و زمانی که به تعادل بین سرعت و پایداری نیاز دارید، مینی بچ بهترین انتخاب است. این روش در شبکه های عصبی و مدل های پیچیده با داده های حجیم به کار می رود.

پیادهسازی هر یک از روشها

برای پیاده سازی، از مجموعه داده "California Housing" که از کتابخانه scikit-learnقابل بارگذاری است استفاده شده. این مجموعه اطلاعات مربوط به قیمت خانه ها در مناطق مختلف کالیفرنیا را شامل می شود. ویژگی های مانند در آمد، تعداد اتاق ها، و جمعیت منطقه را دارد و هدف آن پیش بینی قیمت متوسط خانه ها در هر منطقه است.

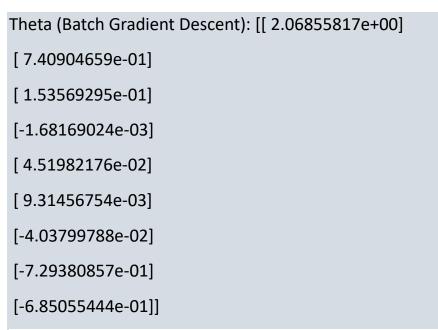
بارگذاری دادهها و آمادهسازی اولیه

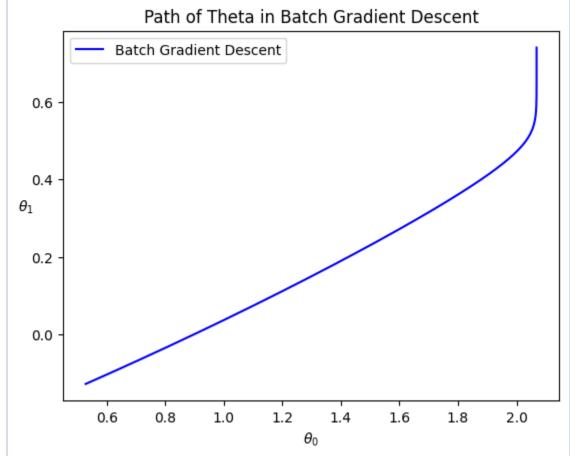
from sklearn.datasets import fetch_california_housing from sklearn.preprocessing import StandardScaler import numpy as np data = fetch_california_housing()

```
X = data.data # ویژگیها
y = data.target.reshape(-1, 1) # تبدیل هدف به ماتریس " استانداردسازی دادهها " استانداردسازی دادهها " استانداردسازی دادهها " استانداردسازی دادهها " دادهها " Scaler = StandardScaler()
X_scaled = scaler.fit_transform(X)
X_b = np.c_[np.ones((X_scaled.shape[0], 1)), X_scaled] # افزودن بایاس " ata.target.reshape(1,1-)
# افزودن ستون بایاس
X_b = np.c_[np.ones((X.shape[0], 1)), X]
```

Batch Gradient Descent

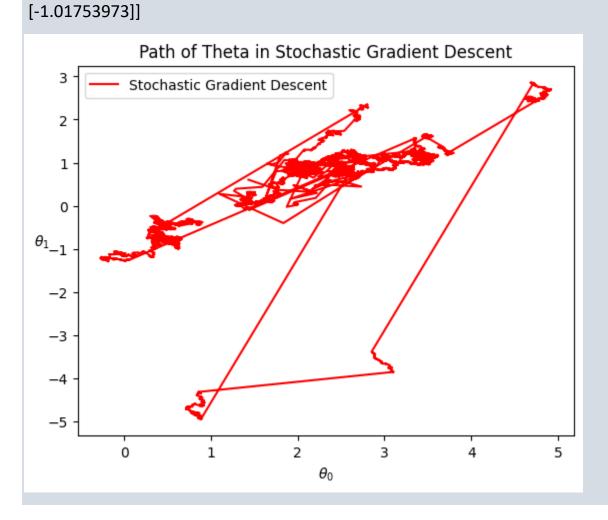
```
تنظيمات اوليه #
learning rate = 0.01
n iterations = 1000
np.random.seed(42)
theta = np.random.randn(X_b.shape[1], 1)
theta path bgd = []
for iteration in range(n_iterations):
  gradients = 2 / m * X_b.T.dot(X_b.dot(theta) - y)
  theta = theta - learning_rate * gradients
  theta_path_bgd.append(theta.copy())
print("Theta (Batch Gradient Descent):", theta)
theta path bgd = np.array(theta path bgd)
plt.plot(theta_path_bgd[:, 0], theta_path_bgd[:, 1], "b-", label="Batch Gradient Descent")
plt.xlabel(r"$\theta_0$")
plt.ylabel(r"$\theta 1$", rotation=0)
plt.legend()
plt.title("Path of Theta in Batch Gradient Descent")
plt.show()
```


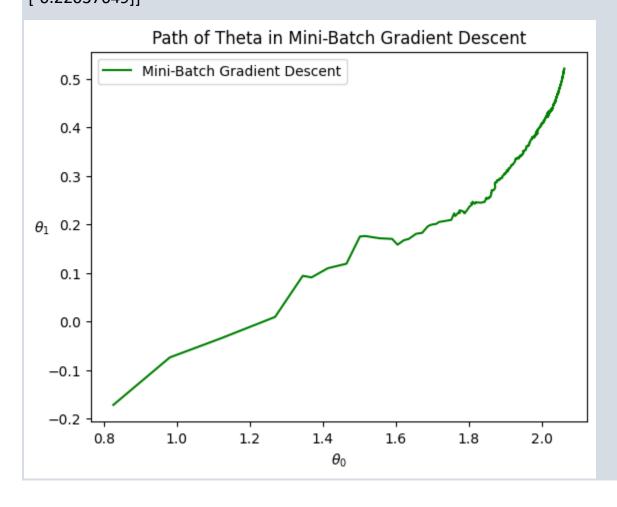
```
n = 50
t0, t1 = 5, 50
def learning schedule(t):
  return t0 / (t + t1)
np.random.seed(42)
theta = np.random.randn(X_b.shape[1], 1)
theta path sgd = []
for epoch in range(n epochs):
  for i in range(m):
    random_index = np.random.randint(m)
    xi = X b[random_index:random_index + 1]
    yi = y[random_index:random_index + 1]
    gradients = 2 * xi.T.dot(xi.dot(theta) - yi)
    eta = learning schedule(epoch * m + i)
    theta = theta - eta * gradients
    theta_path_sgd.append(theta.copy())
print("Theta (Stochastic Gradient Descent):", theta)
theta_path_sgd = np.array(theta_path_sgd)
plt.plot(theta_path_sgd[:, 0], theta_path_sgd[:, 1], "r-", label="Stochastic Gradient Descent")
plt.xlabel(r"$\theta 0$")
plt.ylabel(r"$\theta_1$", rotation=0)
plt.legend()
plt.title("Path of Theta in Stochastic Gradient Descent")
plt.show()
```

Theta (Stochastic Gradient Descent): [[2.07074491]
 [0.86206258]
 [0.09616402]
 [-0.3783594]
 [0.42297977]
 [-0.01251968]
 [-0.03977074]
 [-1.03621604]


```
mini batch size = 20
np.random.seed(42)
theta = np.random.randn(X b.shape[1], 1)
theta path mgd = []
for epoch in range(n_epochs):
  shuffled_indices = np.random.permutation(m)
  X b shuffled = X b[shuffled indices]
  y shuffled = y[shuffled indices]
  for i in range(0, m, mini batch size):
    xi = X_b_shuffled[i:i + mini_batch_size]
    yi = y shuffled[i:i + mini batch size]
    gradients = 2 / mini batch size * xi.T.dot(xi.dot(theta) - yi)
    eta = learning schedule(epoch * m + i)
    theta = theta - eta * gradients
    theta path mgd.append(theta.copy())
print("Theta (Mini-Batch Gradient Descent):", theta)
theta_path_mgd = np.array(theta_path_mgd)
plt.plot(theta_path_mgd[:, 0], theta_path_mgd[:, 1], "g-", label="Mini-Batch Gradient Descent")
plt.xlabel(r"$\theta 0$")
plt.ylabel(r"$\theta 1$", rotation=0)
plt.legend()
plt.title("Path of Theta in Mini-Batch Gradient Descent")
plt.show()
```

Theta (Mini-Batch Gradient Descent): [[2.06142523]
[0.52134207]
[0.22717854]
[0.61993608]
[-0.56883761]
[0.02041465]
[0.05445352]
[-0.30341598]
[-0.22037649]]

مقايسهي الكوريتمها

حافظه مورد نياز	پایداری	سرعت همگرایی	الگوريتم
زیاد	پایدار	کند	نزول گرادیان دسته ای
کم	دارای نوسان	سريع	نزول گرادیان تصادفی
متوسط	نسبتا پایدار	متوسط	مینی دسته ای نزول گرادیان

- نـزول رنجیـان دسـتهای (Batch Gradient Descent)بـه دلیـل پـردازش تمـام دادههـا در هـر گـام، پایـدار اسـت و بـه حافظههای زیادی نیاز دارد.
- نـزول رنجیـان تصـادفی (Stochastic Gradient Descent)سـریع اسـت، امـا بـه دلیـل پـردازش یـک داده در هـر گـام دارای نوسان است و حافظه ی کمی نیاز دارد.
- نـزول پیشـرفتیان مینی دسـتهای (Mini-Batch Gradient Descent)بـین دو روش قبلـی و بـه صـورت متوسـط در هـر
 سه بخش عمل می کند.

تکنیک های جلوگیری از بهینه نسبی

برای جلوگیری از گرفتار شدن در بهینه های نسبی، تکنیک های زیر وجود دارد:

- کاهش نرخ به مرور زمان: استفاده از نرخهایی که با افزایش تعداد تکرارها کاهش می یابند، می توانند از بهینههای محلی کمک کند. معمولاً از تکنیکهایی مانند کاهش سرعت نمایش (Exponential Decay) یا کاهش با دورههای خاص (Step) کند. معمولاً از تکنیکهایی مانند کاهش سرعت نمایش و تعداد تکرارها تنظیم می شود. از مزایای این تکنیک می توان به جلو گیری از نوسان زیاد در نزدیکی بهینه و همگرایی پایدار تر اشاره کرد.
- افزودن مومنتوم (Momentum): مومنتوم با ایجاد بخشی از تغییرات ذخیره شده قبلی در فرآیند بهینه سازی در عبور از نقاط بهینه نسبی کمک می کند. با به خاطر سپردن مقداری از جهت حرکت قبلی، از نوسانات زیاد در نزدیکی بهینههای محلی جلوگیری و الگوریتم به سمت دامنههای بهتر هدایت می شود. در این روش، یک اصطلاح جدید به فرمول بهروزرسانی اضافه می شود که شامل جهت حرکت قبلی است. از مزایای آن می توان به افزایش سرعت همگرایی و جلوگیری از نوسانات بیش از در جهت های مختلف اشاره کرد.
 - استفاده از الگوریتمهای پیشرفته تر (مانند آدام): الگوریتمهای بهینه سازی پیشرفته تر مانند Adam و RMSprop می توانند به
 حل مشکلات بهینه سازی کمک کنند. Adam و RMSprop دو الگوریتم پیشرفته برای بهینه سازی هستند که هر دو از تکنیکهای تنظیم خود کار استفاده می کنند.
 - (Adam (Adaptive Moment Estimation: این الگوریتم ترکیبی از مومنتوم و RMSprop است و از دو اصطلاح اول و دوم (میانگین متحرک) برای تنظیم نرخ استفاده می شود.
- (RMSprop (Root Mean Square Propagation) این الگوریتم از مقادیر متحرک مربعات برای تنظیم میزان استفاده می کند. به این ترتیب، سرعت همگرایی در جهات مختلف بهتر تنظیم می شود.

این الگوریتمها به بهینهسازی در هر جهت کمک می کنند، نوسانات را کاهش میدهند و معمولاً به بهترین نتایج دقیق تری میرسند.

نتيجه گيري

در این گزارش انواع الگوریتمهای نزولی را مقایسه کردیم. هر کدام از این الگوریتمها و معایب خاص خود را دارند و بسته به نیاز و منابع سیستم می توانند مورد استفاده قرار گیرند. تکنیکهای بهینهسازی مانند استفاده از ارزیابیها و مومنتوم به بهبود عملکرد الگوریتمها و جلوگیری از گرفتار شدن در بهینهای نسبی کمک می کنند.

در حالت کلی، بهترین روش بستگی به مجموعه داده و نیاز پروژه دارد:

اگر دقت بالا و مجموعه کوچکی داشته باشید، Batch Gradient Descentمناسب است.

اگر با دادههای بزرگ و نیاز به اجرای سریع، SGDمناسب تر است، اما برای همگرایی بهتر می توان نوسانات را با استفاده از تکنیکهای کاهش دهنده (مانند افزایش نرخ گذاری) کنترل کرد.

Mini-Batch Gradient Descent بهترین انتخاب برای بسیاری از شرایط عملی است، چون عملکرد بین سرعت و دقت ایجاد می کند و نتایج نسبتاً پایدار و دقیق تری دارد.